

Kalabalik!

Bulletin of the Swedish Research Institute in Istanbul



No. 3 / January 2018

On December 19, 2017, the SRII thanked and took farewell of prof. Johan Mårtelius, who has served as its director for a three-year period (2015-17).

From right to left: prof. Johan Mårtelius (director), Olof Heilo (deputy director), Helin Topal (secretary), and Therese Hydén (consul general of Sweden).

Photo: Ela Gökalt Aras

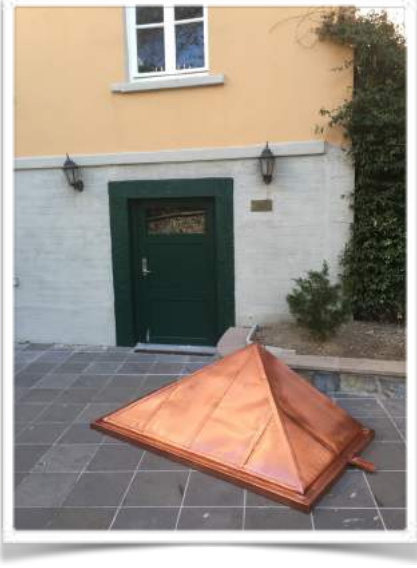


Enstitüden ...

Johan Mårtelius, profesör, KTH Stockholm, İsveç Araştırma Enstitüsü Direktörü 2015-17

Oldukça geniş bir araştırma alanı yelpazesi, geçtiğimiz yılın son çeyreğinde, İsveç Araştırma Enstitüsü'nün etkinlik programında kendine yer buldu. Bunlar arasında Moğol yazıtları hakkında bir Harding semineri, Osmanlı ve Japon imparatorluklarının birbirleriyle temaslarını konu alan bir kitap lansmanı ve Türkiye'deki Roman kültürü hakkında halka açık bir seminer yer aldı. Alman enstitüleri Orient-Institut ve Goethe Institut'e ek olarak; kâr amacı gütmeyen, çok önemli bir yerel kurum olan Anadolu Kültür ile iş birliğimiz dahilinde, Ekim Devrimi'nden yola çıkan bir Rus – Osmanlı ilişkileri seminer serisi gerçekleştirdik.

Bu dönemin etkinlikleri içinde en büyük yer Kasım'da, on farklı ülkeden katılımcılarla gerçekleştirdiğimiz üç günlük konferansımıza aitti. Konferansın konusu, üç İbrahimi dinin birbirlerinden ne şekilde ilham alarak, inançlarının maddesel formu olan sinagoglarını, kiliselerini ve camilerini inşa ettiklerinin tarihsel ve coğrafi bakış açısından incelenmesiydi. Bu buluşma aynı zamanda birkaç dalın, özellikle mimarlık, güzel sanatlar, din ve kültür tarihi alanlarının, birbirleriyle buluşmasıydı.



Mimarlığın, düzenlediğimiz bazı konferans ve etkinliklerde öne çıkmış olmasının sorumlusu olarak, enstitü direktörü rolünün aslen bir mimar olan bendenize ait olmasını gösterebilirim. Türkiye ve çevresindeki ülkelerin mimari tarihine duyduğum büyük merak, beni İsveç Araştırma Enstitüsü'ne getiren başlıca nedendi. Bu ilişki, zamanla sürekli bir hal aldı ve enstitü direktörü olarak çalıştığım ve şimdi sona ermekte olan üç yıl ile zirveye ulaştı. Mimarının merkezde yer aldığı konferansların eğildiği konular arasında; Bizans ve Osmanlı mimarisinin sembolik boyutları, Türkiye'de ve kuzey ülkelerinde ahşap kent mekânları ve çağdaş İstanbul'un kamusal alanları bulunuyordu.

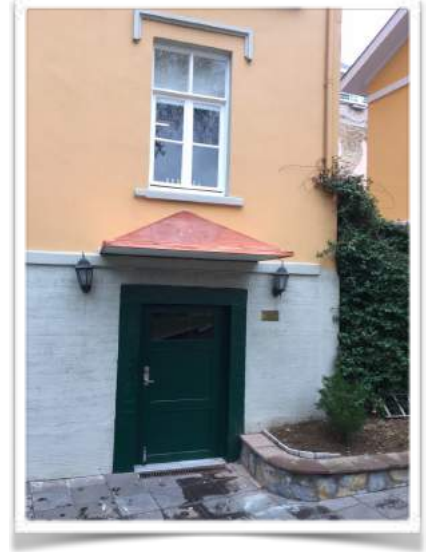
Mimariye biçtiğimiz bu merkezi rol, diğer konuların enstitümüzde kendilerine yer bulamadıkları anlamına gelmiyordu elbette. Göç ve sığınmacılık konuları, kaçınılmaz olarak, içinde yaşadığımız döneme ait bir bakış açısıyla çok kez ele alındı. Geniş bir perspektiften bakılacak olursa, aslında mimarının burada da tartışılmaz bir yeri var çünkü mimari, bulunduğu coğrafyaya en çok bağımlı olan sanat dalıdır ve uzun yollardan gelen buluşmalar, taşınmalar ve iletişim biçimleriyle etkileşim halinde olmuştur.

Mimariye yönelik ilgim, enstitünün fiziksel çevresi konusunda da aktif bir rol oynamama yol açtı. 1990'larda oditoryumumuzun ve 2000'lerde, on misafir odalı ilave binamızın yapılışına katkıda bulunmuştum. Üç yıllık direktörlük görevim boyunca ise bunlar kadar büyük bir inşaat projemiz olmadı ancak başka birkaç küçük değişiklik yaptık. Beni özellikle memnun eden, eskiden beri gerçekleştirmeyi düşündüğümüz, oditoryum girişi projesi oldu. Bu sayede, seminer, konferans ve diğer halka açık etkinliklerimizi gerçekleştirdiğimiz, başta bir avlu olup daha sonra oditoryuma çevrilen bölümün girişine, ana bina ve ilave binanın girişleriyle aynı görünürlüğü kazandıran bir çatı ekledik. Uzun bir süreçten sonra Aralık ayında nihayet yerine yerleştirilen bu bakırdan çatı sayesinde girişlerin birbirleriyle uyumu sağlandı.

Artık enstitünün dış görüntüsünün, iç zenginliğini yansıtır hale geldiğini söyleyebiliriz. Yeni yönetime, bu zenginliği en iyi şekilde idare etmeleri ve geliştirmeleri için başarılar dilerim.

Ocak 2018

Çeviri: Victoria Arzu Lejontâtel



Çok Yönlü Bir Enstitünün Çok Yönlü Direktörü

Johan Mårtelius' tan Ocak 2018 itibariyle İsveç Araştırma Enstitüsü Direktörlüğü görevini devralan Kristina Josephson Hesse ile röportaj

Siz bir arkeologsunuz ama aynı zamanda, akademi içinde çok rastlanmayan alanlardan edindiğiniz zengin bir deneyim yelpazesine sahipsiniz. Şu anda aktif olarak çalıştığınız alana geçişiniz nasıl oldu?

Mobilya sektöründe girişimcilik ve konaklama sektöründe konferans liderliğinden sonra yolum, o zamanlar Umeå Üniversitesi bünyesinde aynı fakültede bulunan arkeoloji ve Sami Kültürü Çalışmaları bölümüyle kesişti. Ayrıca, etnoloji ve jeoloji eğitimi ile Uppsala Üniversitesi'nde, Antik Çağ Kültürü ve Sosyal Yaşam eğitimi aldım. Ana ilgi alanım ise Ortadoğu'da arkeolojydi ve bir süre sonra, İsra'il'in kuzeyindeki şehir devleti Hazor'da yapılan kazılara birkaç sezon boyunca katılma imkânı buldum. Burada, orta ve geç bronz çağına yoğunlaşıp doktora tezimi bu konu üzerine yazdım. Arkeolojide en çok ilgimi çeken şey kültürler arası iletişim ve ticaret, ancak zaman zaman Sami kültürü dersleri verdiğim de oluyor. Sıkça geri dönüş yaptığım bir diğer alan ise göçebeler ve göçebelik tarihi.

Yolunuzun buradan İstanbul'a ve İsveç Araştırma Enstitüsü'ne doğru gelişimi nasıl gerçekleşti?

Doktoramı yaptığım sıralarda İsveç'te Araştırmacı Komitesi (Forskarkollegiet)'ne seçildim ve tezim bittikten sonra İsveç Araştırma Enstitüsü'ne burs başvurusunda bulundum. Daha önce İstanbul'a hiç gelmemiştim. 2008'deki ilk gelişim bir bayram tatiline denk geldiği için enstitü bomboştı. Şimşekler çakıyordu ve eski Dragoman binasının çatırdayan merdivenleri bana bir Agatha Christie romanını anımsatıyordu. Bayram tatili bitiminde o dönemin direktörü Karin Ådahl geri döndü ve beni çok sıcak bir şekilde karşıladı. Enstitünün diğer sakinleri de bana şehri gezdirdiler. Burs dönemimde diğer bursiyerler Karin ve Ercan ile, Ercan'ın doğduğu bölgeye, Türkiye'nin kuzey doğusuna, bir gezi düzenledik. Araba ile Erzurum'un çevre köylerini gezerken, post-doc projemi Erzurum'dan başlayıp güney Levant Bölgesi'ne kadar geniş bir alanda görülen bir tür seramik üzerine yazma fikri ortaya çıktı.

Böylece yolunuzun buradan da Levant Bölgesi ve Ortadoğu'ya uzandığını söyleyebilir miyiz?

2009-2011 yılları arasında, Palmira etrafındaki bölgede Suriye-Norveç ortaklığıyla gerçekleşen bir envanter projesinde çalıştım. Bu proje daha sonra İsveç Araştırma Konseyi (*Vetenskapsrådet*)'nin finanse ettiği ve şu anda üzerinde çalışmakta olduğum diğer projeye geçişimi sağladı. Kırsal göçebe kültürler ve bunların Suriye Mezopotamya'sındaki şehir devletlerle ekonomik ilişkilerini araştırıyoruz. Suriye ile Irak sınırındaki Mari şehir devletinde bulunan, milattan önce 1800'lerden kalma, Akadlara ait binlerce çamur levha bu ilişkileri teyit eder nitelikte.

Kırsal göçebe kültürlerin özellikle yün ve tekstil ekonomisine dahil olduklarını görüyor ve bölgedeki mamül ve insan hareketleri hakkında önemli ipuçlarına ulaşıyoruz. Bunun dışında 4000 yıl kadar önce aktif olan, Kayseri'nin hemen dışındaki Asur Kültepe Kanak ticaret kolonisiyle de ilgileniyorum.

Daha önce, yıllık yayınıımız *Dragomanen*'in editörü ve Araştırmacı Komitesi'nin İsveç programlarının sorumlusuydunuz. Artık çalışmalarına İstanbul'dan devam edecek biri olarak sizin için en önemli olan şey nedir?

Bugünkü koşullar altında en büyük önem arzeden şey, elimizden geldiği ölçüde İstanbul'un akademik yaşamının canlı kalmasını sağlamak ve hem İsveçli akademisyenler açısından cazip bir çalışma yeri hem de Türkiye'den meslektaşlarımız için bir buluşma noktası olabilmek. Benim şahsen heyecanla gerçekleştirmeyi beklediğim bir diğer proje ise öteki araştırma enstitüleriyle ve özellikle Ortadoğu'daki araştırma kurumlarıyla işbirlikleri. Bizden farklı bir yapı içerisinde çalışıyor olsalar da İsveç'in Kudüs ve İskenderiye'de de enstitüleri var. Bizim enstitümüz için herşeyden daha önemli olan, disiplinlerarası profilimizi korumak çünkü bize essiz dinamizmimizi kazandıran tam olarak bu özelliğimiz.

Özellikle de tarihsel bakış açısı ile şu an bir parçası olduğumuz çağdaş gelişim arasındaki buluşma önemli değil mi?



Bugünümüz için biraz daha uzaktan ve taze bakış açıları geliştirebilmek istiyorsak, geçmişe bir göz atmak her zaman yararlıdır. Buradayken geliştirebilmeyi umduğum bir proje var. Profesör Bo Uta'stan çıkan ve Araştırmacı Komitesi'nden bir grubun geliştirdiği, İskandinavya ile İstanbul Boğaz bölgesi arasında, son bin yıl içerisindeki kültür ve bilgi akışını sağlayan elçiler hakkında bir proje bu. Bizans'ın Viking İmparatorluk muhafızları Varangianlar'ın, "Miklagård" daki temaslarından başlayıp, 1700'lerin, her iki taraftaki diplomat ve çevirmenlerine, sanat ve mimarinin yayılmasına, bugünkü göç dalgalarına ve bunların yol açtığı kültürel alışverişe uzanan bir araştırma alanı açmak istiyoruz.

Kişisel olarak en çok neleri dört gözle bekliyorsunuz?

Enstitü hâlihazırda, farklı araştırma alanlarından, oda rezervasyonları ve atölye organizasyonları gibi pratik konulara kadar, benim şu ana kadar yaptığım veya yapmaktan hoşlandığım hemen herşeyi bir araya getiriyor. Bursiyerlerin üzerinde çalıştıkları konular ve onlarla temas halinde olmak çok heyecan verici. Ve tabii ki İstanbul'da, Ortadoğu'nun eşiğinde, enstitünün çok deneyimli personeliyle birlikte çalışma imkânına sahip olmayı dört gözle bekliyorum.

Röportaj: Olof Heilo

Çeviri: Victoria Arzu Lejontâtel



Lectures at the SRII

Februari 20, 19:00

Prof. Roger Sages, Lund University

Phenomenological Thinking: an Opening toward the Other(s)

February 27, 19:00

Prof. Helena Bodin, Stockholm University

Seclusion versus Accessibility - the Harems of Constantinople in Stories by Elsa Lindberg-Dovlette

March 6, 19:00

Dr. Åsa Eldén, Uppsala University

The Making of Emblematic Murders. Media Stories of Violence against Women in Turkey and Sweden

March 13, 19:00

Prof. Paul Levin, Stockholm University

I Feel Turkish but Sweden Is My Home: Migrants from Turkey and Their Children

March 20, 19:00

Dr. Patrik Klingborg, Uppsala University

Cisterns, Water Supply and Risk in the Greek World

April 10, 19:00

Dr. Jonas Draege, Harvard Kennedy School

The Rise of Street Politics in Turkey: The Gezi Protests and the Opposition's Failure to Launch

Winter and Spring 2018

April 24, 19:00

M. A. Douglas Mattsson, Lund University

Towards the Extreme: Black Metal Music in Turkey

May 8, 19:00

Dr. Ela Gökalp Aras, SRII

RESPOND lecture I: Coercive Engineered Syrian Mass

Migration in EU-Turkey Relations

May 15, 19:00

Dr. Zeynep Sahin Mencuteke, SRII

RESPOND lecture II: Temporary 'Refugee' Protection in Turkey

and Jordan from a Comparative Perspective

May 22, 19:00

Prof. Ulf Zander, Lund University

Back to Bender: Charles XII and the Ottoman Empire in

Swedish 20th Century History Writings

May 29, 19:00

Dr. Karin Aras, Uppsala University

Sound Spaces in Eminönü: towards an Ethnography of Sound

June 5, 19:00

Dr. Andrea Karlsson, Lund University

The Infrastructure of Human Rights

The Swedish Research Institute in Istanbul as Partner of a Horizon2020 Project

Dr. Ela Gökalp Aras, Principle Investigator of the RESPOND project



The Swedish Research Institute in Istanbul (SRII) has become a partner of *RESPOND: Multilevel Governance of Mass Migration in Europe and Beyond Project*, a three-year (2017-2020) project funded by the European Commission under the Horizon-2020 program. With the goal of enhancing the governance capacity and policy coherence of the European Union (EU), its Member States (MSs) states and neighbours; *RESPOND* is a comprehensive study of migration governance in the wake of the 2015 Refugee Crisis which is one of the biggest challenges that EU has faced since its establishment. The crisis foregrounded the vulnerability of European borders, the tenuous jurisdiction of the Schengen system and broad problems with multi-level governance of migration and integration. One of the most visible impacts of the refugee crisis has been the polarization of politics in EU MSs and intra-Member State policy (in)coherence in responding to the crisis.

RESPOND will address how policy (in)coherence between EU and its MSs as well as between states differentially positioned as transit, hosting and source countries affect migration governance. Specifically, by delineating interactions and outcomes between national refugee systems and the EU, RESPOND will analyse the reasons behind the apparent policy incoherence.

Bringing together 14 partners from 7 disciplines, RESPOND aims to:

- provide an in-depth understanding of the governance of recent mass migration at macro-, meso- and micro-levels through cross-country comparative research;
- critically analyse governance practices with the aim of enhancing the migration governance capacity and policy coherence of the EU, its member states and third countries.

RESPOND will study migration governance through a narrative which is constructed along five thematic fields: (1) Border management and security, (2) Refugee protection regimes, (3) Reception policies, (4) Integration policies, and (5) Conflicting Europeanization. Each thematic field is reflecting a juncture in the migration journey of refugees and designed to provide a holistic view of policies, their impacts and responses given by affected actors within. The work plan is organized around 11 work packages (WPs) – of which 8 have research tasks. To explore all of these dimensions, RESPOND employs a truly interdisciplinary approach, using legal and policy analysis, comparative historical analysis, political claims analysis, socio-economic and cultural analysis, longitudinal survey analysis, interview



The RESPOND project officially opened on December 1, 2017. A kick-off meeting was held on November 30 – December 3 at the project coordinator institution, Uppsala University, together with the representatives of the 14 project partner institutions.

based analysis, and photo-voice techniques. RESPOND appears as an innovative research project with its “multilevel research design” and “learning from refugees” approach.

RESPOND’s focus will be on the Eastern Mediterranean route, especially the mass migration triggered by the Syrian Civil War from 2011 onward. The countries included in the project and the target refugee populations have been selected accordingly. Our selection is also guided by the significance of the chosen countries as source, transit, and destination countries. The source countries we study are Syria, Iraq and Afghanistan. The transit countries we study are Turkey, Lebanon, Greece, Italy, Poland, and Hungary. And the destination countries we study are Germany, Sweden, the United Kingdom and Austria. Although the main focus of this project will be on the Eastern Mediterranean Route, in order to deepen our comparative understanding the project will also look at the Western and Central Mediterranean Routes through macro level analysis of the Sub-Saharan Region countries, in particular Morocco and Libya, as well as the North- Eastern borders of the EU through Ukrainian migration to Poland. All of these routes and relevant third countries are important for the governance of migration and EU external policy.

RESPOND’s consortium consists of renowned universities and institutes from a wide variety of source, transit and destination countries for studying mass migration in line with the topic of the Horizon2020 Call. From 11 different countries, there are 14 partners. While Uppsala University undertakes the coordinator institution role and the former deputy director of SRII, Assoc. Prof. Öner A. Cetrez is the project coordinator; three consortium partners Istanbul Bilgi University, Özyeğin University and SRII will undertake the research in Turkey. Within the project, SRII will take an intensive role since Turkey appears as a critical country for the study of migration governance, which has been historically a destination, transit and source country. Turkey is currently home to the largest number of refugee seekers in the world and is hosting around 3.4 million Syrians and a critical migration governance actor within the international migration system. SRII will be represented with the research team members include Dr. N. Ela Gökalp Aras, Dr. Zeynep Şahin Mencütek, Dr. Elif Çetin and Justyna Szalanska.

Kalabalık! will closely follow the RESPOND project and share events, publications and other updates regarding the project.



Horizon 2020
European Union funding
for Research & Innovation



Autumn Scholarships 2017



Ingeborg Fossetøl is a Master's candidate in Middle East Studies at Oslo University. She has a background in Turkish studies, history, French and literature studies at both undergraduate and master's level from Oslo University, Université de Montréal, and Boğaziçi Üniversitesi. She has translated Orhan Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* and Aslı Erdoğan's *Artık Sessizlik Bile Senin Değil* from Turkish into Norwegian.

I am a Master's candidate in Middle East Studies at Oslo University. I have a background in a wide range of humanities, from Turkish, German and French, to history, Latin and literature studies. The last year I have also been translating both Orhan Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* and Erdoğan's *Artık Sessizlik Bile Senin Değil* from Turkish into Norwegian.

In my Master project I depart from my own translation of Orhan Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* into Norwegian, *Kvinnen med rødt hår*, focusing on how the translation process might shed new light on the contradictory nature of Pamuk's authorship. I start by approaching the contradictions – between east and west, words and images, fiction and reality – in his work through Linda Hutcheon's concept of a "poetics of postmodernism" and Pascale Casanova's concept of a world "republic of letters" before I move on to my own translation of the novel.

By focusing on style and the stylistic features in *Kırmızı Saçlı Kadın*, on Pamuk's use of other texts, and finally of other visual expressions in his novel, I explore how the already mentioned contradictions can be revealed also in the novel's language, and how it affects the translation.

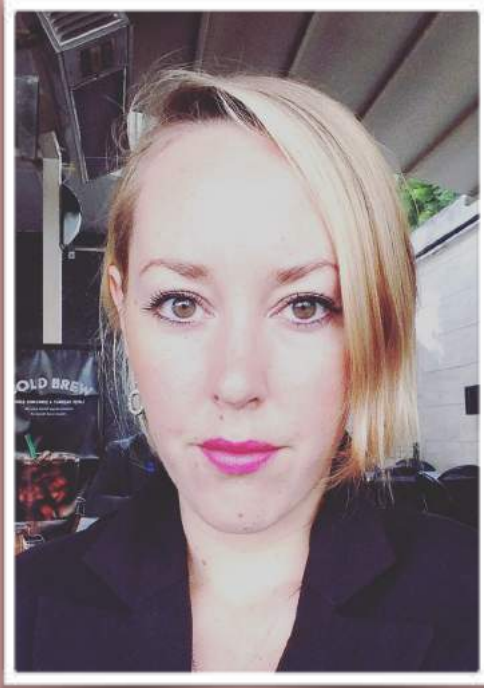
I am interested in how the stage of *close reading* in the translation process is a useful tool in understanding a complex and contradictory work, filled with references to both literature and visual arts. My entrance to Pamuk's *Kırmızı Saçlı Kadın* has been the translation, and in my thesis I show how the intersection between the practical and «hands on» translation, and the literary analysis, is a fruitful place to work from to reveal new aspects in Pamuk's work.



Thanks to a generous research scholarship from the Swedish Research Institute in Istanbul, I have been able pursue my interest in Pamuk's authorship, and in how the translation also is a way of reading and interpreting. I have spent the fall 2017 working on and writing about these issues. I have spent time at Boğaziçi University's library reading my way through the literature about Pamuk's authorship written in Turkish, and I have spent time in the city where the main part of Pamuk's novels take place. To understand Pamuk's work it is important to understand the city he writes from and about as well.

Cover of the Norwegian edition of *Kırmızı Saçlı Kadın*

Autumn Scholarships 2017



Isabell Woll Svedén holds a B.A. in political science from the university of Stockholm and spent a month at the SRII in the final stage of finishing her M. A. thesis about Israeli-Turkish relations in the period from 1991 to 2016. She has previously studied law and journalism, and spent time in Turkey both as a researcher and as an intern at the Swedish embassy in Ankara.

In January 2018, I successfully defended my master thesis, titled *“Structure and Agency in Foreign Policy Analysis - A single case study of Turkish Foreign Policy vis-à-vis Israel, 1991-2016, testing Neoclassical Realism Type III”*, at the department of political science at Stockholm University. Through a research grant that was given to me by the Swedish Research Institute in Istanbul, I was, in October-November 2017, able to conduct field studies for the thesis. During the month that I spent at the institute in Istanbul I performed a number of expert interviews with academicians, think tankers, government officials and diplomats. The interview subjects knowledge and insights on the topic increased my understanding of events and enriched my thesis with unique data. For that I am in their debt.

My stay at the institute was also in other ways an eye opener. It offered me a splendid opportunity to meet academicians from other fields of study, but with a common interest in Turkey and the Turkic countries in the Caucasus. This inspired me to expand my personal spheres of interest.

Personally, my interest in Turkey began when I was writing my bachelor thesis. At the time I was interested in democratization theory and Turkey appeared to be an interesting case, which despite regular elections being held since 1950, never had managed to consolidate a democratic rule. The current trend of declining democratic legitimacy was worrisome in 2015, and even more so today. My interest then, in 2015, was how civil society actors perceived their role in the policy-making process. Because of the global problem of gender inequality, I chose to focus on civil society organisations working with women's rights issues and conducted a number of in-depth interviews with representatives of three different organisations in Istanbul. After successfully receiving my bachelor's degree in political science, I applied and was accepted for a 20-week internship at the Swedish embassy in Ankara. The work in the political section of the embassy furthered my interest in Turkish politics and the region, making it a natural step to use the opportunity that a master thesis presents, to dig deeper into Turkish politics, this time with a focus on foreign policy. In the field, Turkey's foreign policy vis-à-vis Israel stands out as particularly important and I claim that the changes in the bilateral relations can be used to illustrate a greater transformation of Turkish foreign policy in the post-Cold War period.

Uç noktalarda

Lund Üniversitesi'nden İslamolog ve Türkiye'de black metal konulu araştırmasıyla İsveç Araştırma Enstitüsü Güz-2017 dönemi bursiyeri Douglas Mattsson ile röportaj

Beşerî bilimler çerçevesinde çalışırken insanlara tam olarak neyle uğraştığını anlatabilmek her zaman kolay olmuyor. Bu sizin için de geçerli mi?

Tamamen soruyu sorana bağlı. Röportaj yaptığım kişilere kendimi tanıtırken, Ortadoğu ve İslam kültürünü ve bu çerçeve dahilinde özellikle black ve extreme metal dediğimiz alt kültürleri araştıran, din uzmanı bir antropolog olduğumu anlatıyorum. Herhangi biri ne yaptığımı sorduğunda ise yalnızca black metal ve alt kültür araştırmaları yaptığımı söylüyorum.

Metal müziğe olan ilginiz ne zaman başladı?

Henüz on yaşındayken çokça Iron Maiden dinliyordum. On beş yaşına geldiğimde black metalle tanıştım ve Naglfar dinlemeye başladım. Birkaç yıl sonra ise metinlerdeki dinsel ve ikonografik semboller ilgimi çekmeye başladı. Genel olarak, müzikten tutun toplumsal

hareketlere kadar herşeyin uç noktalarda olanına ve "normal" kabul edilenleri sınavına hayranlık duyuyorum. The Beatles bile bir zamanlar kışkırtıcı sayılıyordu ancak bugün aşırı bile saymadığımız Black Sabbath'la kıyasladığımızda, "uçta olmak" anlamında hiçbir şey ifade etmedikleri görülüyor. Sınırlar sürekli yer değiştiriyor.

Peki işin İslam'la ilgili olan kısmı ne zaman başladı?

İslamoloji okurken Filip Halldén'in "İslam'da Şeytan" kavramını anlattığı bir derse denk geldim ve ona İslam dünyasında bir black metal kültürünün varlığından haberi olup olmadığını sordum ancak pek emin değildi. Bir araştırma için İstanbul'a geldiğimde metal müzik dinlenen bir barda otururken bu soruyu yerinde sormaya karar verdim. Barda çalışan kişiye İstanbul'da böyle bir grup olup olmadığını sordum, o da beni ilk kaynaklarımla tanıştırdı. Türkçe bilmiyorum ama İngilizce konuşarak anlaşabiliyoruz.



Sizi kendine çeken şey özellikle İstanbul ya da Türkiye olabilir mi?

Ben, gelir gelmez İstanbul'a âşık oldum ancak asıl neden, hiç zaman kaybetmeden bu konuyla ilgili irtibata geçebileceğim insanlarla tanışmam, onlarla ve diğerleriyle buluşabileceğim yerleri öğrenmem ve araştırmam için gerekli CD'ler gibi materyalleri toplayabilmiş olmam. Bunlar çabucak gerçekleşince lisans tezimi yazmak üzere geri dönmek farz oldu.

Başka İslam ülkelerinde de black metal var mı?

Lübnan, İran, Irak, Suriye ve hatta Suudi Arabistan'da var ancak örneğin Suudi Arabistan'da konser vermeden, yalnızca müzik yapıyorlar. Genel olarak, black metal grupları var diyebiliriz ancak bir black metal sahnesinin varlığından söz edemeyiz. Ayrıca kimlikleri o kadar gizli ki, bu kişilerin aslında Teksas'ta yaşayan birileri olup olmadığını bile bilemeyiz. Hard rock ve metal tüm İslam dünyasında var olan müzik türleri ancak bu türlerin hayranlarına karşı Satanist oldukları yönünde bir önyargı mevcut. Bu nedenle, İslam kültürünün mensubu olan metal hayranlarının çoğu bile özelde black metale karşı mesafeliler çünkü black metalin, kendilerine olan bu önyargıyı güçlendirdiğine inanıyorlar.

Metal müzik sahnesinin doğasında marjinal olmak var ve sanıyorum ki burada da aynı şey geçerli.

Metal sahnesi ve müzik grubu arasında bir gerilimden bahsedebiliriz. Şöyle ki, grupların popüleritesi arttıkça artık "özgün" olarak algılanmama riskiyle karşı karşıya kalıyorlar, çünkü müziğin "yeraltında" kalması gerektiğine dair bir tutum söz konusu. Grupların, daha iyi olmaya ve daha pahalı prodüksiyonlara imza atmaya karşı olduğunu sanmıyorum ancak bunu yaptıklarında tüm auralarını kaybetmeleri riski var. Türkiye'de bir de işin güvenlik boyutu var tabii. Bazıları marjinal olana doğru kendi isteğiyle çekilirken diğerleri buna zorlanıyor. Yine de böyle bir ortamda, bu kadar çok hayran ve her anlamda açıkça "kışkırtmaya" hazır grubun olduğunu görmek beni büyülüyor.

Dünya'nın başka yerleriyle de kıyaslamalar yapmak ister misiniz yoksa araştırmanın devamı için yine Türkiye'ye mi döneceksiniz?

Türkiye'de çok uzun süre bulduğum için bir sonraki aşamada Müslüman çoğunluğa sahip başka bir ülkeye gideceğim sanırım. Endonezya olabilir. Black Metal üzerine bu tip bir araştırma pek yapılmamış bir şey olduğundan keşfedecek çok şey var.

Kuzey ülkelerindeki metal sahnesiyle bir ilişki söz konusu mu?

Kesinlikle. Black metal için kuzey ülkelerinin özel bir yeri var çünkü efsanevi "ikinci dalga" Norveç çıkışlı. Alman ve kuzeyli gruplar sıkça diğerleri tarafından ilham kaynağı olarak görülüyor. Bir diğer örnek de kullandıkları iblis sembollerinin Müslüman sembollerinden çok Hristiyan iblis sembollerine gönderme yapıyor olması.

İntervju: Olof Heilo

Çeviri: Victoria Arzu Lejontâtel

Autumn Scholarships 2017



Rustam Urinboyev is a senior research fellow at the Department of Sociology of Law, Lund University, where he received his PhD in 2013. His research focuses on corruption, informality, law and society, migration and Islamic public administration. His current research focuses on the everyday life and legal adaptation of Uzbek migrant workers in Russia, specifically investigating how migrants negotiate and manoeuvre around the Russian legal system and informal structures.

In November 2017, I spent academically fruitful and socially stimulating time at the Swedish Research Institute in Istanbul, developing new ideas and plans for two research projects that focus on socio-legal issues in the Turkish context. Being affiliated with the SRII and provided with the possibility to stay at its premises, I had an exceptional opportunity to conduct pilot fieldwork for the aforesaid two research projects as well as present my research on corruption at SRII seminar series. In addition, I also benefited from the SRII's Friday social events where I had the possibility to meet local Turkish scholars as well as the representatives of various research and cultural centres. Below I would like to provide a brief overview of my two pilot fieldwork conducted during my one-month stay at SRII (see next page).

Pilot Fieldwork on Everyday Life and Legal Adaptation of Uzbek Labour Migrants in Istanbul:

Due to the recent recession and tightening of immigration laws in Russia the number of Uzbek migrants are decreasing in Russia. As there are no viable migrant re-integration policies in Uzbekistan, those returnees are instead moving to Turkey as migrant workers. The majority of Uzbek migrants in Istanbul are female, mainly working within the domestic sector. Due to recession in Russia, however, the gender composition of Uzbek migrants in Turkey are changing. Nowadays while walking on the streets of Istanbul's Laleli district one can see find many male Uzbek migrants. I have been doing research on Uzbek migrants in Russia since 2013 and published several articles based on my fieldwork results. Considering these new migratory trends I am planning to conduct a comparative study of Uzbek migrants in Russia and Turkey. My guiding research question is to explore how the differences in legal and socio-political environments (Russia and Turkey) are reflected in the legal adaptation and incorporation strategies of Uzbek migrants. In other words, this project will be a comparative study of legal adaptation strategies of Uzbek migrants in Russia and Turkey. During my one-month stay at SRII I have conducted a pilot fieldwork, interviewing 10 Uzbek migrants, both male and female, working in different sectors of the Turkish economy. These pilot interviews will be the basis for preparing a new application for research grant application that I will be working on this spring.

Pilot Fieldwork in Everyday Nationalism in Istanbul, Turkey:

I have been long interested in studying the everyday nationalism in Turkey. The growing tendency of nationalism became particularly visible after the 2016 coup attempt. Today there are a number of TV series in Turkey that promote the idea of neo-Ottomanism and describe the continuous attempts of external forces to destabilize the country. Notable examples are "Diriliş Ertuğrul" and "Payitaht Abdülhamid". During my one-month stay at SRII I explored how the everyday nationalism is fostered and shaped by such TV series, as well as by the government discourse and ongoing developments in the Arab World. I did a pilot fieldwork by visiting Istanbul's suburbs and talking to local people in cafes and teahouses. This pilot fieldwork will be a good basis for developing a new research project on everyday nationalism in Turkey.

Autumn Scholarships 2017



Maria Lindqvist is a PhD student in the Study of Religions at Södertörn University, Stockholm. Her research project is a multi-disciplinary study of Iraqi Shi'ism - more specifically of the Shirazi, a branch of Shi'ism founded in the Iraqi shrine city of Karbala in the late 1950s. Her research gains new knowledge on the history and contemporary context and character of the Shirazi using ethnographic method.

During fall 2017, I was granted a stipend from The Swedish Research Institute in Istanbul and I had the possibility to spend five weeks at the institute working on my doctoral research in the field of Islamic studies. I currently focus on Iraqi Shi'ism and my PhD project is an ethnographic, multi-disciplinary study of the Shirazi group, a branch of Shi'ism founded in the Iraqi city of Karbala in the 1950s

Mohammad al-Shirazi, the movement's founder and spiritual leader was a well-known Karbala based religious scholar. After going into exile as a consequence of suppression from the Baathist regime, he lived in Syria, Lebanon, Kuwait and Iran prior to his death in 2001. Today, his followers are based mainly in Iraq, Iran, the Gulf countries, the US and parts of Northern Europe.

Al-Shirazi was in different respects a controversial religious scholar, an example of “Shi’i leadership on the edges” (Walbridge (ed.), 2001) in the sense that he represented opinions regarding beliefs and ritual that by many are considered to be outside of mainstream Shi’ite thought.

The primary aim of my research is to explore how Shirazi Shias living in Europe perceive of their religious identity and belonging, but also how they understand the controversial past and the schism this has created between them and other Shias. The point of departure and main focus of the study is a Shirazi-dominated congregation based in the southern suburbs of Stockholm.

One preliminary finding drawn from fieldwork in Sweden is that discrepancies can be discerned between how Shirazi describe their own religious belonging and how they are viewed by other Shias. “Outsiders” describe the group as having a character of separatism and even attitudes of hostility towards other Shias. In contrast, Shirazi themselves downplay such separatist tendencies in favour of a broader Shia identity that is negotiated and intertwined with Swedish majority society.

I have previously done ethnographic research among Shia Muslim women in the city of Qom, Iran, with the purpose of studying female seminary environments and to explore how Shia female theologians interpret aspects of Sharia on theological and practical level (Lindqvist, 2015). Since 2014, I also manage a project with the purpose of developing methods for using the museum as an educational arena for working with questions of religion, migration and interculturality.

The purpose of my stay at the institute is to learn more about Shi’ism in the Turkish context, but also to gain wider knowledge about topic that I will eventually teach, Islamic studies and the history of religions. The historical and geographical location of Istanbul is of course perfectly suited for this purpose. Furthermore, the facilities and the environment the institute offers a perfect opportunity to write and proceed with my dissertation.

Romani Studies at the Swedish Research Institute in Istanbul

Dr. Adrian R. Marsh, PhD, Researcher in Romani Studies

During the early 2000's, the Swedish Research Institute in Istanbul was host to a number of critical initiatives in a particular academic and research discipline, that led not only to its successful establishment in Turkey, but to strengthening the subject in Sweden too. In this, the SRII nurtured the development of a major, new research field in Turkey, supported its embedding in Swedish universities' programmes and, additionally promoted international policy and protections, through hosting events that saw the Council of Europe's (then) Human Rights Commissioner and the community meet in sessions that documented, through personal testimony, the obstacles and impediments to enjoying equality of citizenship, experienced by these people. The community were the Romani people of Turkey or *Romanlar* in Turkish, and the academic area of research is Romani Studies.

In autumn 2002, two scholars arrived at the SRII, as part of their research programmes. One, an Arts & Humanities Research Council UK scholarship holder (myself), was from a Romani and Traveller (Romer och Resande) background and carrying out research for a doctoral degree; the other (Elin Strand) was the new SRII scholarship holder, pursuing her research for her Master's degree and from Sweden. Both were registered at the Romani Studies programme at London's University of Greenwich and both were committed to combining their research with an active engagement in making this research relevant to improving the lives of Romani people. Setting out a programme of autumn seminars at the SRII, inviting Turkish writers and scholars who were working in the field and beginning to 'map' the extent of research that was happening, quietly and in isolated ways, across the higher education sector, led to plans for an international conference, a series of research field trips and establishing a course at an Istanbul university. With the support of the SRII and the Consulate General of Sweden, the British Council in Ankara and other donors, the programme to build Romani Studies grew, to eventually encompass a range of initiatives that brought Romani scholars, activists and researchers together in two seminar series, two international conferences (the first held at the SRII), meetings of a newly established research network (the International Romani Studies Network), a joint European Commission funded, human rights research project ('Promoting Romani Rights in Turkey', with the Helsinki Citizens' Assembly, the European Roma Rights Centre and the Edirne Romani Foundation), an undergraduate degree course at Istanbul Bilgi University (2004-2006), the publication of two new works (one, sponsored by the British Council and another, a volume in the SRII's 'Transactions' series), an MA (master's) dissertation and a doctoral (PhD) thesis.

The seminar that took place at the SRII, 31st October 2017, told the story of these activities and events, drawing attention to the role of the SRII and how, without that, the programme of 2002-2008, would not have been possible in the context of Turkey at the time. The critical position of the Institute, and the strength of its relationship with the Consulate General of

Sweden, allowed the growth of an area of research, with attendant events to disseminate findings and build new programmes, in a milieu that guaranteed the freedom to do so. The presentation demonstrated that the connections forged at the time, between academic scholarship and human rights activism, proved efficacious in practice. Through providing a 'space' for debate and discussion, the SRII ensured that questions regarding minorities and protections of rights could be addressed in a way that rested upon evidence drawn from actual research, data that supported programmes of change. There is no better example to illustrate the impact of research upon real world circumstances and situations, as the SRII not only hosted researchers and scholars, seminars and conferences, but delivered the results of such research and scholarship directly to students and participants of three short courses or 'summer schools', in Romani Studies (funded by the Consulate General of Sweden).

In addition, the presentation also showed that once or twice, during this period, Turkish Romani bands had played a number of concerts at the Swedish Palace and that diplomats, academics, researchers and even SRII directors had danced! The photographers loved it ...



Olayların Merkezinde

İsveç Başkonsolosluğu, Türk - İsveç Kalkınma İşbirliği Birimi Yöneticisi ve Lund Üniversitesi'nde İnsan Hakları dalında doktor ünvanına sahip ilk kadın akademisyen Andrea Karlsson ile röportaj

Çocukluk, gençlik ve yetişkinlik dönemlerinizde birçok farklı ülkede yaşadınız. Türkiye'nin sizin hayatınızdaki özel yeri nedir?

Türkiye'deki zamanımı tarihsel ve kişisel olarak ikiye ayırabiliriz. 2000'lerin hemen başında, uzun süreler geçirmek için ilk geldiğimde Türkiye, olağanüstü heyecan verici bir kalkınma hızı ve iç dinamiğe sahipti. Bireysel olarak ise 20'li yaşlarımın başında olduğum için yeni fikir ve izlenimlere özellikle açık olduğum bir dönemdeydim.

Daha o zamanlardan insan haklarıyla ilgili çalışmayı istediğinizi fark etmiş miydiniz?

Bunu farketmem hemen hemen o döneme denk geliyor. Berlin'de beşerî bilimler ve Lund'da din bilimleri okurken disiplinlerarası bir dal olarak *İnsan Hakları*'nın varlığından haberdar oldum. Siyaset ve Uluslararası İlişkilere ilgi duyuyordum ancak İnsan Hakları'nın, devletten ziyade bireyden yola çıkan bakış açısı bana özellikle çekici geldi.



İnsan haklarının akademik tarafı ile uygulama tarafını birbirinden tamamen ayırabilir miyiz?

Bu, teorisi pratiğinden doğan bir bilim dalı. Yani normatif bir diskur sayesinde ve onunla birlikte gelişen, karmaşık bir alanı araştırıyoruz. Belki de, teori ve pratiğin en çok iç içe geçtiği alanlardan bir tanesi. Önceleri felsefe ve hukuk tarafı baskın olan ancak şimdilerde gerçek anlamda disiplinlerarası hale gelmiş, çok geniş ve canlı bir alan. O nedenle teori ve uygulama arasındaki alışverişin devamlılığı gerekli.

Konsolosluktaki göreviniz dahilinde teori ve pratiğin birbirleriyle olan ilişkisini anlatabilir misiniz?

Doktora çalışmam için Türk sivil toplumunu araştırmıştım. O nedenle, son derece karmaşık olan bu alanın içinde

yolumu bulmakta zorlanmıyorum. İnsan hakları kavramının ne olduğu konusunda kendi bakış açımdan yola çıkarken aynı zamanda başka bakış açılarını, tanımları ve savları anlayışla karşılayabiliyorum. İnsan haklarıyla ilgili çalışmalar söz konusu olduğunda, kendi üzerinde durduğumuz temeller kadar diğerlerinin çıkış noktaları üzerinde de derinlemesine düşünmek zorunda kalmanın yararlı olduğu kanaatindeyim.

Çalışmalarınızı akademide mi yoksa uluslararası ilişkiler alanında mı sürdürmek istiyorsunuz?

Genel olarak, bu iki dünyayı birleştirebildiğim veya ikisi arasında sürekli geçiş yapmamı sağlayacak imkanlar olmasını isterim ve aktif olarak bunu gerçekleştirebileceğim yollar arıyorum. Daha uluslararası, ama tercihen güçlü kişisel bağlarımın olduğu Türkiye'yi de içine alacak bir çalışma alanı.

Bugünkü koşulları göz önüne alırsak, insan hakları konusunun geleceğini nasıl görüyorsunuz?

İçinde bulunduğumuz çağda insan hakları yalnızca popülizm dalgalarından etkilenmiyor. Bir zamanlar insan haklarının, normatif çerçevede ve siyaset ahlakı temelinde yerleşik hale gelmesinde lokomotif görevi görmüş batılı hükümetler, örneğin Büyük Britanya ve ABD, şimdilerde kurulması çok uzun zaman almış köklü kurumlar hakkında kuşkucu ifadeler kullanmakta. Ancak aynı zamanda, birçok ülkede insan hakları aktivizminde artış olduğu gibi, saldırı altında olan ve sorgulanan insan hakları kavramına duyulan ilginin de arttığını görüyoruz. İçinde yaşadığımız dönem, insan hakları açısından hem zorluklarla dolu hem de heyecan verici bir dönem.

Röportaj: Olof Heilo

Çeviri: Victoria Arzu Lejontätel



Kalabalık! is issued through the SRII homepage (srii.org).

Editor and graphic designer: Olof Heilo (olof.heilo@srii.org.tr)



Istiklal Caddesi 247
P.K. 125 Beyoglu - Tünel
TR-344 33 ISTANBUL
Phone: +90 212 252 41 19
Fax: +90 212 249 79 67